

sarer ned til Bunden. Lyden er saa stærk, at den kan høres en Fjerdingvei til en halv Mill borte. Til Fiskeriet benyttes endvidere 2 Baade, hvoraf den ene giver Garnet ud og roer omkring til den anden Baad, til hvilken det ene Reb paa Garnet er fæstet; derpaa pulses, hvorved alle Fiskene i Nærheden opstrammes og tage Flugten i modsat Retning af den, hvorfra Lyden kommer, og saaledes løbe ind i Garnet.

Pulsvaadfiskeriet har i flere Aarhundreder været anset som meget skadeligt, og det har flere Gange været forbudt, men er atter blevet tilladt med Indskrænkninger. Ifølge Forordn. af 15de Decbr. 1750 § 10 maatte dette Fiskeri i Limmfjorden kun bruges af Beboerne i Harboore og Agger Sogne, men ved Forordn. af 22de Juni 1761 blev det frigtivet for de om Fjorden Boende.

Dette Fiskeri har endnu mange ivrige Modstandere, og de væsentligste Indvendinger mod samme ere følgende:

Alle eller dog næsten alle Fiske, der findes i det paagjældende Strøg, blive ved Pulsningen drevne ind i et Garn, der har saa smaa Masser, at baade store og smaa derved fanges, og megen Yngel ødelægges.

Det er meget vanskeligt at forebygge Overtrædelser af de med Hensyn til Fiskeynglens Conservation foreskrevne Indskrænkninger med Hensyn til Stedet og Tiden for dette Fiskeri.

Pulsflagene fordrive Fiskene fra deres Legesteder, og den ved Pulsningen frembragte Lyd og Luftstraale antages at virke tilintetgjørende paa den spæde Yngel.

Pulsvaadfiskeriet virker forstyrrende paa alt andet Fiskeri, og i Nærheden af de Steder, hvor det drives med Iver, kan intet andet Fiskeri ventes at ville lykkes, hvorfor det giver Anledning til Strid og Klager.

Paa den anden Side have Pulsvaadene ivrige Forsvarere, som ansee det for et særdeles hensigtsmæssigt Middel til at fange Mal med og som derhos fremhæve, at de mod Pulsvaadene fremsførte Anker for en stor Deel kun ramme det ulovlige Fiskeri, hvorved man ikke holder sig de om Måsefjorrelsen, Tiden og Stedet givne Bestemmelser efterrettelig.

Med Hensyn til den Stade, som den ved Pulsningen frembragte Lyd forarsager, er det bemærket, at hvin Lyd og den ligeledes ved Pulsningen frembragte Straale ikke ere saa betydelige, som den Virkning, et Dampskib forarsager. Endeligt er det udhævet, at ethvert Fiskeri maa medføre nogen Ødelæggelse af Yngel, og at Mænd, som have erklæret sig for de ivrigste Modstandere af Pulsvaadenes Brug, selv have erklæret sig ude af Stand til at føre et tydeligt Beviis for, at dette Fiskeri er absolut og almindeligt skadeligt ved Ynglens Ødelæggelse.

Commissjonen fra 1850 havde eenstemmig erklæret sig for, at Pulsvaadfiskeriet absolut burde forbydes. Fiskeriudreder Westergaard, der tidligere ikke havde noget Kendskab til dette Fiskeri, har imidlertid senere, efter at have gjort sig nøiere bekendt dermed, forandret sin Anskuelse.

Commissjonen af 1855 har eenstemmig erklæret sig for, at dette Fiskeri under nærmere bestemte Indskrænkninger burde tillades, idet den navnlig har udhævet, at et betydeligt Antal Mennesker, idetmindste 4 à 500, ernære sig derved, og at den Bruttoindtægt, det giver, kan anslaaes mindst til c. 45,000 Rd. og Nettoindtægten til over 30,000 Rd. Endvidere er det udhævet, at dette Fiskeri, saaledes som det bruges, ikke er ødelæggende for Fjorbunden, idet man ikke, saaledes som ved de saakaldte Snorvaad, hvor Garnene trækkes til Baade, der ligge for Anker, eller ved Landdragningsvaad, ødelægger Vegetationen derved, at Garnene med Kraft slæbes tæt hen ad Fjorbunden.

Efter hvad der saaledes er oplyst, samt da praktiske Fiskere, der ved andre Leiligheder med megen Styrke have udtalt sig mod Brugen af yngelødelæggende Redskaber, ikke have taget i Betænkning at foreslaae, at dette Redskab maa tillades, finder man overveiende Betænknelighed ved Forbud af dets Brug. Det i Paragraphen omhandlede Bøvaad eller Karvaad er i det Væsentlige af samme Bestaafenhed, som Pulsvaadet, men mindre, og der bruges ved samme kun een Baad, idet den ene Ende af Garnet er fæstet til en Bøtte. Commissjonen har meent, at dette Redskab kunde tillades